

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2024 r.

w sprawie:

- **W. A.** skazanego za czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. oraz
- **R. S.** skazanego za czyn z art. 190 § 1 k.k. i uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

wniosku skazanego R. S. oraz obrońcy z wyboru W. A. w przedmiocie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015, poz. 1800 ze zm.)

postanawia:

- 1. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz R. S. kwotę 7000 zł (siedem tysięcy złotych) tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz W. A. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym, a w pozostałym zakresie nie uwzględnić wniosku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 29 lipca 2021 r., sygn. akt II K 18/21, uznał:

- oskarżonego W. A. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. (pkt I wyroku) oraz przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. (pkt II wyroku);

- oskarżonego R. S. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (pkt I wyroku) oraz przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. (pkt III wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji obrońców oskarżonych W.A. i R. S., Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 7 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 330/21, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- oskarżonego W. A. uniewinnił od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i innych, opisanego w pkt I wyroku Sądu I instancji (pkt I.3 wyroku);

- oskarżonego R. S. uniewinnił od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i innych, opisanego w pkt I wyroku Sądu I instancji (pkt I.2 wyroku),

a w zakresie czynów z art. 190 § 1 k.k. co do obu oskarżonych wyrok Sądu I instancji utrzymał w mocy (pkt II wyroku).

Kasacje od wyroku Sądu odwoławczego wnieśli:

- obrońca skazanego W. A. na jego korzyść w zakresie czynu z art. 190 § 1 k.k.;

- Prokurator Rejonowy w Węgrowie i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego na niekorzyść skazanych W. A. i R. S. w zakresie uniewinniającym ich od zarzutu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i innych.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt II KK 594/22, oddalił wszystkie kasacje jako oczywiście bezzasadne.

Pismem z dnia 15 grudnia 2023 r. skazany R. S. wniósł o zwrot poniesionych kosztów obrony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w kwocie 7000 zł.

Pismem z dnia 3 stycznia 2024 r. obrońca W. A. wniósł o zasądzenie na rzecz W. A. kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w wysokości 7200 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania, koszty procesu w sprawach z oskarżenia publicznego ponosi Skarb Państwa, zaś w myśl art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. koszty obrony z wyboru są składnikiem kosztów procesu.

W przypadku skazanego R. S. wniosek o zasądzenie kwoty 7000 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym jest zasadny. Kasacje Prokuratora Rejonowego w Węgrowie oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wniesione na niekorzyść R. S.– w zakresie czynu, od którego popełnienia został on uniewinniony – zostały bowiem oddalone jako oczywiście bezzasadne. Sam obrońca R. S. nie składał zaś kasacji w sprawie. Koszty obrony we wnioskowanej wysokości należało zatem zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz R. S., który jako strona postępowania poniósł te wydatki, a co potwierdził wydrukami z kasy fiskalnej (k. 244 akt) oraz oświadczeniem obrońcy adw. J. R. o uiszczeniu kwoty 7000 zł przez R. S. jako tytułem wynagrodzenia za obronę przed Sądem Najwyższym w przedmiotowej sprawie (k. 265 akt).

Częściowemu uwzględnieniu podlegał natomiast wniosek obrońcy skazanego W. A. Wprawdzie także przeciwko niemu zostały złożone kasacje Prokuratora Rejonowego w Węgrowie oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowe, które następnie zostały uznane za oczywiście bezzasadne, jednak sam obrońca W. M. A. również złożył kasację, którą oddalono jako oczywiście bezzasadną. Oznacza to, że sprawa została rozstrzygnięta korzystnie dla tego skazanego jedynie w części. Uwzględnienie tej okoliczności uzasadnia pokrycie przez Skarb Państwa kosztów obrony jedynie w połowie (kwota 3600 zł) – w zakresie której oddalono kasacje na niekorzyść skazanego W. A. od rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego, którym go uniewinniono. W tej zaś części, w której Sąd Najwyższy oddalił kasację obrońcy wniesioną na korzyść od wyroku Sądu odwoławczego utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji, którym skazano W. A., wniosek nie został uwzględniony.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

[ms]